

نه و هی بینیم به پتر له و فیلمه ترسناکانه ده چوو ۴ خه وی چه ندین شه وی هه رکه سیکی شارستان و مروف دوست ده زانیتیت، بینجگه له و هیزه که له و ده چوو له نه ستیره یه کی دیکه وه هاتبیت و به ته نها له و فیلمه ترسناکانه دا ده یانیبینن که پشت به خه یالیکی کوشند و ویرانکه ره و ده به ستیت که پتر له شه ای نیوان نه ستیره کاندا روو ده دن، نه مویست بتلیم «خه یالی رانستی» چونکه ۵ تا نه و چه نگانه ای نیوان بوونه و ره سه یره کانی سه رنه ستیره کان به و نیازه هیرش ده که ن سه ر یه که ده یانه ویت هونه رو توانو هیزه شاراوه کانی یه کدی بناسن و بگویزنه و یه بین، به واتا داگیرکردیکه له پینتاو بردنی خیره خوشی و داهنیانه کانی سه رنه ستیره یه لک و گواستته وه یه بوسه رنه ستیره یه کی دیکه. گه رچی نه و جوره فیلمانه له «هقیویود» دا به رهه م ده هینزین به ده رنیمه له روحی پا له زه بروزه نگ و ویرانکردن که پتر فیلم گه لیکن که پتر وروزاند و تیرکردنی نه و روحه شه اینگیزه یه که ده کرتی له مرقدا خه و تبیت

هه رله به رده می ده روازه ای «که نالی نالیا» و به رله چوونه ژووره و بق ستوذیوکه ی ژماره يه لک هج و کوای چاو به فرمیسکم بینی که دلی یه کدیانی ده دایه و به لام له کریان ژیر نه ده بونه و شکسته باز و کوستکه و تنو، له ژووره و ش پتر له سه دوونه و هند کارمه ندی لام بینی که و هک کومه لیک هه خلوقاتی پرسه دار گیژو و یئزو غه مبار و گرینزک به ناو یه کدیدا ده خولانه وه و ساتنه یان له دارو په ردودی به سه ر یه کدی داماوی ستوذیوکه ده کرد که لیس و دووکه ل و ته نیمک دار و دیوار و بنمیچه که یه ره ش کردیوو، هیچ بیووه له رزه یه لک ناثوانیت و ویرانی بکات، به هه ر چوارده وری خویاندا ناویان له و هه موو نامیزو ده زکایاته ده دایه و هه یان شکا بون یان سووتابون، ویرانکرنی دوابه رهه می ته گنه لوزیاری نه م سه رده مه که وتبوبه به ررق و کینه ی کنیویانه ی روحیکی چه نگلپه رست.

به پشتیه سنت به کیانه و هیزه زه سه رنگی پاشه وانه کان و کارمه نده کانی نه و که ناله تازه دامه زراوه، که هه ندیکیان له به رگریان قورگیان ده گیراو بپیان زه حمهت بپو ره سمنی نه و روحه به رهه بخه نه پیش چاوان، هه قایله تی ره شی کومه ئیک چه کداری رینکوش و ده مامکدار به خؤیان و چه کی تازه هاتوو له فابریقه کانه وه، به خؤیان و ده سنتیشه ووه ک نه و هی بقونه شته رگه ریبه کی جه هه نته می و قه پسنه رهه هاتین، گریبه که که وه ک خانه یه کی زول له جه ستنه ی پاکی نه و شاره هه نلوقبیت، گریبی شیریه نجه ناسا، سووک و ناسان له بیوه شهه وی 19-20 / شوباتی نه مسالا، که س نه زانم، بییانه وه، بی شه رم کردن له و دوو پاشه وانه هی که گوایه پیشمه رگه دی بیرون بعون، به ستراونه ته وه و دارکاری کراون و یه کیکیان بربنه که کوشندیه، رامبیک ناسا به ده یه ها نامیر و ده زگایان به رگولنه داوه و به شنکی گه وره دی ستقدیوکه سه ریاکی سوتاوه، گومانی که وره له وه دایه که نه وه ج هیزیکه نه وه نده نازادو بیباکه له ناو چه رگه دی «گوندی نه لمانی» بیبت خودای نه و کاولکاریبه؟! له شوینیکدا چه چوارده وری به پولیس و سه ریاز و پیاساولنی ده ولنه تی و حیزبی ته نزاوه و چه ندین مائی هینمی سه درارانی نه م ولاته له ویننده رین. نه وانه له کوئونه هاتبیون و پاش نه و هه موو ناکریباران و سو و تاندن و خه رباته بق کوئی چوون؟ به گه اینه وه بق هه قایله تی کارمه ندان، هر ره هه موو چه کداره کان که گوایه په تجا ده بعون، له چیز تاریکی شه ودا هاتعون و سه لانه سه لانه به پیاده بش دوای نه و سه یرانه خویناویه که اوونه ته وه مولگه کاتینان، جن پوستاله کاتینان به سه رشونیه کانه وه جیمانو، له ته لک ریچکه خوینیک که روروه و به رزاییه که دی پشت ده زگاکه کیشاوه. ئن خو ناکریت کلاؤی سه خره چن» یان له سه رنگی پاشه وانه کان و کارمه نده کانی نه و هیزه زه لاهه نه بینیت تا دوا فیشه که ده ته قینن و دوا وایه ره ده سو و تینن.

ستودیویکه به و همه مهو وایه رو که بیل و تاو تقاضه و که رایه له کاتی به ناو یه کدیدا چوبوون، وه ک ته ونیکی گه ورقنه ی جالجانوکه وه ها تیکچار او و تیکچوویو که پتر وه ک ده عبایه کی زده به لاح ده بنواند که هه ناوی هاتبته ده ر.

نه و زور غه مهينه کوانيه و هيزره ش و ده سوه شينه له خومان. ناخله کويندا فيرى نه م وانه ا خاپورکردن بوبین و کن ماهموستيان بوبينت؟ ناخ به و هه موو ره فته و
فيشه کدان و تاو تقاق و چه کي تازه و هه سه ر به کن و کام ده زگابن. کام مآل و کولان و مزگه وت و مه کنه ب و حيزب و سه ربارخانه و سزاخانه يه لک؟
نه وزه ده ا حوكمه ته سوااكه مانن يان حيزبه شوائشگياه کان يان خيله خونيخوره کان؟! يان نه و هه تا هيزنیکه له مه ريخه و هه هاتون...!

گومانه کان ده يدركتين که ده ستينيکي په خشى نه م که ناله تاوه خت و هه له بوبه که زاتي کردووه ماجه راي خوپيشاندانه کان بین که لک و گوئي باین په خش بکات، به ونيازه ي نه رکي که ناله راگه ياندنه کان گواستته و هي زانياريبيه کانه به بين ماکياج و رتووش و شاردنه وه ي بياگه يه لک.

ژماره یه ک له وانه ی خه مخورو دلسوزی میدیای نازادیشن، خوزگه یان ده خواست که به رپرسانی نه م که ناله ده بورو له م رۆزگاره شیواوه دا زیره کترو به سه لیقه تر بونویاه، گه مه یه کی وا قورس له بازکه دا باجه که هی خوینی سره ره. گومانیکه گه وره تر له نیو چاوانی نه م رووداوه، به خوینده واره وه، پایووه له مقوی نه وه وی که نه م کاره ساته شه ای نیوان پزنسمانه کانه که هه ر جاره و به جوزینک ره نگده داته وه، کنیه رکن و مملانق و قراغ کردنی هه ره موو شتیکه له ناو چنگی چه ند که سیک و بنه مآلله که یدا، به تایبه تی که حکومه تی هه ریمی کورستان بیوه ته حکومه تی سیاسته تباذه سه رمایه داره کاتی یان سه رمایه داره سیاسته تکاره کان، گومانه کان تا نه و شوینه دله کان کرمن ده کات که ناخو نه که ناله بیاری داوه سه ربه خو بیت یان لایه نگیره؟

گه رجوی به خشکردنی بایگه یه که نده کو شنده بینت و چه نده هه آله کی ته کنیکی بینت یان به نه نقه سوت بو و بیت، هیچ بایبو و یانو ویه ک و پاساویک ناداته ده سست هیچ که س و لایه نیک که له هه فتنه ای یه که می نه م په خشنه گومانی گه وره ای لینکرتیت، به تابیه تی که مولنه تی فه رهی وه رگرتیت.

مه رج نیبیه هه موه نه و گوماناته راست یان درق بن، گرنگ لینکاتنه و هه خه آنک و خواهایه بق رودوایک که هه موه نه گه ره کاتی ناو ژیانی سیاسی و نابوری و کوچه لایه تی داگیر کردووه، گوایه هه و گه خویناویه به ته نها هه ره شه و ترساندینکه که هیچ که س و لایه نیک زاتی نه و هه کات لام و ملاتی پاهه نازادی و سه روه ری یاسادا گه مه به ناگر بکات، ده نا

ریش و سمنی ده سو تیت.
گه ر ترساندن و هه اه شه و خوناوه بینت، ناخ ته واوی رق و کنه و تواه یوونی ناخانی سیاسه ت و بازرگانی و بازارای ره ش چون چونی ده بنت؟ که به زمی ته مبین کردن و عاقلکردن

و ها پا له ناگر و دوکوه ل بیت، ناخواخ سز ای راسته فینه ای خواهند نه کانی ولاط جوشدانی جه هه نه مین بیت؟ بق ناکاردار گردنه وه و ره سمکردنی هیلی سو ور له بواری راگه یاندند، هه تاگه ر حوكمانی دیکاتوریش بیت، ده یه ها شنیواری دیکه هه یه که ده کریت له خوین و فرمیسک و ناگر دورمان بخاته وه. نه وه وی که کاره ساته که ی گه وره ترکرد هاوزه مانبوبونی خوپیشاندان و مه رگ و برینداریوونی ده یه ها لاو بوو که هه موومان تواه و غه مگین کرد، که چی شین و واوه یلاو گربانی پتر له سه دو په نجا کارمه ندی نه و که نالهه به من و نیزه وه که هه ندیکان به خه ون و خه یانیکی خوش و له هه نده ران گه ایبوونه وه پرسه و ماته مینیبه که ی گه رمتر کرد، زمارهه یه ره زوره که ی له بواری نه ده ب و هونه ر چالاکن، هه رله شاعیره و نووسه رو رقزنامه سینه ماو سترانبیز و موسیقاو له که ژمارهه یه که شانشو شاره زا بهه ته کنه لوزیای تازه ، ژمارهه یه کی گه وره شن له و کارمه ندانه له که نالهه کانی راگه یاندندی حیزبه کاندا سالانیکی زور خزمه تیان هه بوبو دیباره سوتاندن و ته قاندنه وه ی نه و ده زگایه بق خوی ره هه ندیکی ره مزی له خوگرتوهه وه لک کرده یه کی ویرانکه رهی، چونکه نه و که نالهه وه لک هه ر که نانیکی راگه یاندند له ریگه ی چاوه کوئیوه عه قله کان ده دوینیت، که واقهه به دیوه ره مزیبیه که ی نه و سوتاندن و داروخانه کوین گردنه ناو گویکانه، چ هی کارمه نده کان بیت و چ هی خه لکانی گوینگون و چ بینه، ره رله سونگکه نه وه دا بوو که کچیک به دریزایی نه و دیداره ده گریا و زیر نه ده بوبوه و به رده مه نسکه وه ده بوت: باین منیش بسوتینن! جا هه رواشه ... چونکه سوتاندنی که نالهه که سوتاندنی خه ون و خه یانی هه موان بوبو، گه رچی به تین و نومینه وابوو که روحی کاولکاری له شه ای ناخوقدا کووا به کووا بوبوینت، که چی جاریکی دیکه نه و متمانهه یه و خوش خه یالیهه مان دویاند، له ناو گه رمه ی بانگه شه ی نازادی و دیموکراسی و کوردستانیکی نارامداو له مانگی به فرانباردا به گولله باران و رواهه دونان و گلبهه ردانه دونیای خومان گه رم بوبوینه وه .

نه و دی که غه مگینی کدم دوش دامان و ده سست به یه کدادان و توهاده بی و خو خوارنده وه و هه موچ جهیله بوله ته لک رژماریه کی که م له ته مه نداره کان که به کیکیان هونه رمه ند «عومه ره رلپاک» بیو که گوزارشته له قه هری خوی ده کرد، پترنه و روزانه م یاد که وته وه که له نواندناکاندا دبیوم له هه فناکان و له سه رشاشه ی ته له فزینون به ناوی (فیله که تنه ی خواهه شکو). بیو ساته وه ختیک لیم تیکچوو، ناخو نه و کاولکاری و هاواره ی ماهموتستای هونه رمه ند نواندنه یان راسته قینه؟ ویستم پنیلیم، نه م ویرانه یه ی چوار ده وری

توق هیچ نبیهه بینجگه له به اه لایبوون و به له سه بیوونی فیله کانی خاوه ن شکو، نه لک به ته نیا یه لک فیل، نه لک به ته نیا یه لک خاوه ن شکو، له م ولاتهه ی شکومه نده ی مرؤوفی تیدا ده شکنیت، خاوه ن شکوکان زور بیوون، نیوه ناچارن خوتان لابده ن نه لک فیله کان بتاشیلن، وبرانیوونی ده زگاکه شتان گه مه ی پا له به زمی به اه لذکردنی فیله کانه، خه مه که ش جه رگیاه که باخچه کانی خاوه ن شکوکان له گیانداری روح سووک و مه لی ره نگا و ره نگ به تالن و پیان له و که رکه ده ن و فیلانه ی که نه گه ر به له سه بیوون... خودا ماوار! دوا به لئین که به نیوه دراوه و چاوه این، ده ست له سه ر دلان، که ناخو نه و ناگرخورانه کن بیوون و له کویوه هاتبوون؟ گوایه لیزنه ی پشکنین گه ره کییه تی هه ق سه ربکه ویتو هونه رو جوانی به رکه مآل بیت. وه لمن من ره شبیی خوم ناشارمه وه که ده ترسم وا کوتایی بیت که هیچ نه بیووه، نه وه که بیووه هاتنی هیزیکی شه رانگیز بیووه که بق شه ویک له «مه ریخ» وه هاتبوون و له لای خومان دابه زیون، حه زیان له گه مه و زرمه زلنه بیووه و مه راق شنیتی کردبوون تاکو بیزانن نه و نامیرو نه سیاپ و نامیرانه چین، مندانی هارو هاج ناسا شت ومه کی نه و ناوه یان شکاندووه ... نه سره ونتون و که مه کن بن زه وق بیوون و گه مه یان به ناگر کردبووه و هیچی دیکه ... هه ر نه و شه وه گهه اونه ته وه سه ر مه ریخ نوغریان خیر بیت!

Sherzadhassan2003@yahoo.co